

Gange syngende i Vejret; de satte sig jævnlig paa Telefontraade, Pæle og lignende og var meget lidt sky.

Den 16. Juni var jeg igen derude for at se efter dem, men søgte længe forgæves, indtil jeg paa den sandede Mark fandt en, øjensynlig en Unge, som jeg iagttog en halv Times Tid; de gamle saa jeg ikke noget til, og med Sikkerhed saa jeg kun den ene. Den sad paa Jorden mellem Græsset, var ganske frygtløs og lod mig komme den ca. 10 m nær; opmærksomt fulgte den min Færd, men trykkede sig oftest ned imod Jorden; først naar jeg kom den ret nær, rejste den sig i Vejret. Jeg var den saa nær, at jeg i Kikkert ikke blot kunde se hver Fjer, men Enkelt-hederne i Tegningen paa hver af dem. Har man den saa tæt ved, er det ikke vanskeligt at skelne den fra den almindelige Lærke, af hvilke der iøvrigt ogsaa var adskillige rundt om. Den hvide Stribe gennem Øjet om i Nakken er et afgørende Mærke; ganske ejendommeligt ser det ud, naar den, som det ofte skete, rejste Toppen paa Hovedet, d. v. s. det er mere alle Issens Fjer, der bruser i Vejret, end det er en egentlig Top, der rejses. Kom jeg den altfor nær, fløj den op, men kun et lille Stykke, for snart igen at sætte sig, stadig holdende sig til den samme lille Strækning; en Marklærke vilde altid være fløjet langt længere bort.

At Hedelærken har ynglet her, er der vel ingen Tvivl om, og jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa Stedet for om muligt at træffe den igen.

EN TUR I KRISTIANIAS SLOTSPARK

AF

O. HELMS

I de sidste Dage af Juni 1923 opholdt jeg mig i Kristiania, og min Vej faldt da ofte igennem Slotsparken. Denne, der omgiver Slottet, er i Virkeligheden en stor, offentlig Park med flisebelagte Spadsereveje, paa alle Sider omgivet af Gader. Den har nærmest Karakter som engelsk Park, med store Plæner og fritstaaende Træer, enkeltvis og i Grupper, mest Ahorn, Lind, Fyr og forskellige Graner. Hist og her findes noget Busket men ellers intet Steds tættere Bevoksning, hverken Krat eller Under-skov. Et Sted i Parken findes en Sø med græsklædte Bredder.

Noget idealt Ynglested for Smaafugle er Parken ikke, og Antallet af Arter, man saa, var ringe, men til Gengæld var der mange af hver Art. Af de egentlige Sangere saa jeg slet ingen, men derfor kan der godt have været nogle. Broget Fluesnapper (*Muscicapa atricapilla*) var almindelig; man saa den, hvor man saa færdedes; den sad paa Plænerne eller søgte Føde paa Træerne og bragte den til Ungerne, som opholdt sig rundt om, mest i Træer og Buske. Den ynglede i Træhuller, men ogsaa i op-hængte Redekasser. Rødstjert (*Ruticilla phoenicura*) var der ligeledes adskillige af; jeg saa en fodre sin lige udføjne Unge paa et af Havens allermest befærdede Strøg, hvor Hundreder af Mennesker spadserede forbi. Desuden saaes enkelte Musvitter (*Parus major*) og Rødhals (*Erithacus rubecula*), nogle Familier af Grøn-sisken (*Chrysomitris spinus*) og ret talrige Bogfinker (*Fringilla coelebs*). Omkring Toppen af nogle høje Graner strøg uafsladelig Forstue- og Bysvaler (*Hirundo rustica* og *urbica*) samt Mursejlere (*Cypselus apus*); det saa næsten ud, som om de tog Insekter fra Grenene, men ved nøjere Eftersyn med Kikkerten saa jeg, at der tæt omkring Træernes Kroner holdt sig en Myggesværm; det var den, de jagede.

De to Arter, som prægede hele Livet i Parken, som faldt alle Mennesker i Øjnene, og som jeg flere Gange blev raadspurgt om af de Landsmænd, der var sammen med mig til Kongres i Byen, var Sjagger (*Turdus pilaris*) og Vindrossel (*Turdus iliacus*). Begge fandtes i stor Mængde med udføjne Unger og viste sig ganske aabenlyst og frygtløst; hvor man gik i Parken, kunde man se dem og med Kikkert iagttage hver Enkelthed. Hyppigst var Sjaggeren; af dem kunde der paa en enkelt Plæne sidde en Snes, og paa en Times Vandring kunde man se langt over Hundrede. Naar vore Drosler og Solsorter har Ungerne udføjne, plejer de jo at holde dem skjulte mellem Buske, men Sjaggerne færdedes her ganske frit ude paa Plænerne familievis. De unge var let kendelige fra de gamle ved den sædvanlige Drosselejen-dommelighed, den mørke Længdeplet langs Fanen og de lysere Bræmmer paa Rygsidens Fjer. Nogle havde endnu Unger i Reden og bragte Føde til dem, og saavel for de gamles som for de unges Vedkommende bestod Føden langt overvejende af det samme, nemlig Regnorme, som de trak op af Jorden paa den kendte Maade, hvorpaa Drosler og Solsorter ogsaa gør det. Selvfølgelig hørte man deres Snakken, mens de søgte Føde; de var

ingenlunde sky, men var ogsaa vant til den stærke Færdsel Dagen igennem; en Del af Ungerne falder sikkert som Bytte for alle de Hunde, der ogsaa strejfer om i Parken. Saaledes som Sjaggerne nu saaes, havde man kunnet se dem i en Uges-tid, holdende til paa lidt forskellige Steder af Parken; de yndede især at være paa de Steder, hvor der blev vandet, formodentlig fordi Regnormene her kom op til Overfladen. Vindrosler var ogsaa almindelige, men langt fra i saa stort Tal som Sjaggerne; deres Unger var maaske næppe saa vidt fremme, thi jeg saa flere gamle Fugle flyve med Føde i Næbbet og hørte iøvrigt ogsaa en synge. Men alt i alt var der nok af dem, og man behøvede ikke at gaa ret langt for at se enkelte eller en Familie. Ogsaa Ungerne af disse var plettede paa Ryggen og let kendelige som Vindrosler ved en svagt rød Farve paa Kroppens Sider. Et Sted saa jeg en gammel Fugl made en næppe flyvefærdig Unge; da vi nærmede os Ungen, blev den gamle højst forbitret, skreg op og fløj gentagne Gange ned over Hovedet paa os, om-trent som Viberne her hjemme. — Iøvrigt skal det først være i de senere Aar, at Sjaggere og Vindrosler er begyndt at yngle i Slotsparken.

FUGLEFRISTEDET »JORDSAND«

Maa jeg atter iaar slaa til Lyd for, at Medlemmerne af Dansk ornithologisk Forening sender Bidrag ind til fortsat Fredning af Jordsand, idet jeg henviser til R. Jul. Olsens højst oplysende Artikel i Decemberhæftet.

Send — helst straks — 1 à 2 Kr. eller mere i Frimærker til Kontorchef A. Koefoed, Holmens Kanal 24, K.

H. ARCTANDER.